

جای سرباز که به امنیت سطح محلی آسیب می‌رساند. علاوه بر این، تلاش ایالات متحده بیش از حد بر آموزش مهارت‌های پیاده نظام تاکتیکی متمرکز شد، در حالی که از نوع تخصص سطح بالاتر در لجستیک، برنامه‌ریزی، آموزش و فرماندهی و کنترل که برای حفظ یک نیروی نظامی مورد نیاز است، غفلت کرد.

تلاش‌های آموزشی ایالات متحده نیز توسط عوامل خارج از کنترل آن، از جمله فقدان آموزش در یکی از فقیرترین کشورهای جهان و فراگیر شدن فساد، مانع شد. همان‌طور که اخیراً یک افسر پلیس قندهار به نیویورک تایمز گفت: «ما در فساد غرق می‌شویم.» همه این فسادها به این معنی بود که تعداد نیروهای افغان، مانند آنچه بایدن به آن اشاره کرد، بسیار اغراق‌آمیز بود. پروژه اسناد افغانستان واشنگتن پست نشان داد که از ۳۵۲ هزار سرباز و پلیس که به عنوان اعضای نیروهای امنیتی کشور به حساب می‌آیند، تنها ۲۵۴ هزار مورد توسط دولت افغانستان تأیید شده است. به گزارش واشنگتن پست، فرماندهان نه تنها «سربازان ارواح» را برای پرداخت حقوق و دستمزد خود ایجاد کردند، بلکه دستمزد سربازان را نیز کم کردند و نتوانستند تجهیزات لازم را تحویل دهند. تا حد زیادی، این فساد توسط روش‌های مخارج رایگان ایالات متحده امکان پذیر شد. در مقابل، تلاش‌های ایالات متحده برای مبارزه با فساد، نیمه دل و بی‌نتیجه بود.

اکنون بسیاری از ارتش ایالات متحده انتقاد می‌کنند که نیروهای افغان را به شکل خود ساخته است- بشدت متکی به نیروی هوایی و فناوری است که افغان‌ها به تنهایی قادر به حفظ آن نیستند.

مقصر کیست؟

اکثر نیروها ترجیح دادند به جای به خطر انداختن جان خود برای یک هدف ناامیدکننده، با طالبان معامله کنند و تسلیم شوند